

LA VEU DE CALONGE

SUBSCRIPCIO ANYAL

Calonge.	2'40
Fora	3'50
Estranger	5'00
Protectors	5'00

Número solt: 20 céntims

PERIÓDIC INDEPENDENT

Dels articles en són responsables llurs autors.—No es retornen els originals.

Redacció i Administració: Camp del Coll, 7
Director: JOSEP MARGARIT

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

PANORAMA

Prompte l'il·lustre autor de «Mi rebelión en Barcelona» ocupará la primera Magistratura d'Espanya.

Va a obrir-se un període de manifesta delicadesa en la marxa dels negocis públics. La màxima cautela i la més curosa tàctica, és necessària per a dirigir la nau de l'Estat. No és precís senyalar els infinits esculls que hauran de sortejar-se.

Estem immersos en una revolució latent d'ambdues tendències que sols espera el moment propici per a esclatar. Una i altra amb tendència a l'agarrotament de la personalitat individual per mitjà del feixisme blanc o negre.

Tres punts hem de remarcar dimanants de l'apartament d'Azaña del lloc d'acció que fins avui ocupa:

Un, és que si el substitut no assoleix l'altura necessària, el conglomerat d'esquerres, indefectiblement, quedarà esberlat, desfet, esmicolat.

Altre, que una d'aquestes branques, amb força superior a les netament republicanes, salti on en el moment actual no seria convenient anés, per no ésser el terreny prou abonat o la fruita prou madura.

El tercer, conseqüència de l'anterior, és que des de la Presidència vulgui evitar-se i anem a parar a una mena de República hitleriana, amb un reich fuerer espanyol. Cal esperar per això que abans d'arribar-hi, l'autoritat quedi al mig del carrer.

I des d'aquí ve el moment àlgid d'una més o menys fonda transformació social.

No cal il·lusionar-se i és precís veure clar. Dictadura militar apoïada per les forces d'oposició avui; dictadura roja apoïada en les forces de tendència extrema. Ordre relatiu per a aguantar les institucions existents. Desordre evident emanant de construir sobre les runes que evidentment s'haurien de produir, puix que res o poc quedaria aprofitable.

És possible ara? Conscientment, no. Que s'hi camina, sí. Deu evitar-se? Ara, sí. Sense egoïsme de cap mena.

Com pot evitar-se? Els uns, els altres i els demás i, en conjunt, tots ho sabem. I ho sabem, perquè sabem que el moment que vivim, és utopia.

Debem i tenim obligació tots, blancs i negres, d'emprar mitjans incruents. Caminar pas a pas i deixar que passi el temps que es necessiti, encara que siguin anys, que satisfets podríem estar que siguessin anys.

Debem esmerçar-nos en conquerir el que ens pertany, per convicció i posar el cap allà on no deguin posar-se els peus. Recalcitrants, incomprensius? N'hi han i n'hi hauran. Per egoïsme uns. Per funesta conveniència, altres. Fer maldat els altres. Ignorància també, compadits i disculpables.

El panorama no és atraient. És el veritable. Modereu-vos, que si és pels d'aquí, de tard o de lluny, precipitarien a els d'allà i aquests tampoc no els hi convé, perquè no poden desitjar l'època de terror que sens dubte s'obriria. Què es conseguirà amb tot això? Retornar on precisament tractem de fugir. I una volta aquí no creiem pas que com ara.

FERRAN VIGIA

En Cisco i la Pona

—Què tens Pona?—diu el Cisco que veu com aquesta arriba bufant desesperadament.

—Home, tinc, tinc, que en aquests autobusos el millor dia no serà possible viatjar-hi.

—I això?

—Entre el motor que escalfa d'allò més, aquest sol de primavera que deixa sentir-se de valent i alguna que altra parella que de tant en tant s'hi filtra, ja et dic jo que a una la fan suar encara que no vulgui. Per no anar més lluny, avui tenia un parell de colomets al meu darrera que em sembla que la zona tórrida ha de resultar glaçada en comparança amb ells.

—Ui, que exagerada vens avui.

—És que parlant en seriò, el sol apreta.

—Si; el sol de primavera ja deixa sentir-se.

—I afegint amb ella, seguirà l'estiu curull d'il·lusions, il·lusions de platja que la major de les vegades esdevenen a res; castells enlaire covats a la sorra, cara la mar amb els cossos semi-nusos estirats i els ulls fits al firmament, tot gaudint del bell oït d'aquelles paraules dolces sussurrades a cau d'orella per l'ésser que volem estimar i que creiem ens estima; que joliu és tot això, quina sensació tan bona aquesta, on el pensament vola forjant les més belles il·lusions que et parlava, les il·lusions de platja. Castells enlaire que els dies grisencs de la tardor o bé les primeres bufades de l'hivern tiren per terra sense pietat. És aquell forçat camí de la vida que res el detura, que no hi valen exclamacions ni amenaces, que tot el que al seu pas s'interposa ho aniquila sense contemplacions. Camí que la major part de les vegades, després d'haver salvat alguns dels molts obstacles, arribés al fi a la ruta, on des de lluny ja ovirés un sumptuós casal fet amb alguns de cada hù, que s'hi llegeix en lloc ben vistent i en lletres grosses, tan gros-

ses com el seu significat: «Palau dels desenganys».

—No segueixis Pona, t'ho prego, encara em faries brollar les llàgrimes. No n'hi ha per tant, creu-me. Fins t'has posat *melodramàtica*.

—Si Cisco?—fa la Pona tota contenta. Què hi ha símptomes de desapar-se el despertador?

—Per ara no sento altra cosa que el *tric-trac* de l'espera. Deixa això i vinguin endevinalles.

—Ja hi comptava home, no cal que t'esforcis. Va la primera:

*Al jardí de nostra vila
una hortència ens ha florit;
un jardiner aixerit
demostrant no ésser cap lila
amb molt d'encert i pupila
la flor aquella ens ha cullit.*

—Deu ésser home de bon gust, aquest fulano?

—En què et fonamentes?

—Ja veuràs, qui es tria una flor per companya, és segell de gust refinat.

—Tens raó. Però no et creguis sigui sol.

—Si, ja ho sé que al poble abunden.

És que aquest altre no ho és del poble.

—Ja hi tornem amb els forasters? Què fan els del poble?

—Deuen trobar-se en el mateix cas teu. El despertador no els deu funcionar.

—No descarrilis altra volta, Pona. I com l'altra també es diu hortència, aquesta flor?

—Tingues atenció i no interrompis:

*Una joveneta lletera
per més senyes molt agraciada
sembla que a un jove molt agrada
ja que sovint li va al darrera.*

*Ella que d'orgull res n'espera
per ara no els fa mal posat;
sí no s'espalla, molt aviat
crec serà peix a la panera.*

—Però es diu Hortència o no?

—Si home i no em demanis res més, que no vull fer tard tampoc avui.

—Ja vols anar-te'n?

—Totseguit—i tot prenent els cistells va dient—perquè tinc molta feina a fer i és qüestió de fer-la tota.

—Bueno Pona, adéu doncs.

—Adéu Cisco, conserva't.

X.

EL NOU HOSTE

A LA NOSTRA FILLETA CARMINA

*Dintre la cambra pulida
nou ambient hi ha entrat
i la llum esblanqueïda
per el sol s'ha canviat.*

*Hi ha silenci en l'estança
i en el cor un nou nequit
curta és l'hora de gaubança,
llarga és l'hora de nequit.*

*S'ha esvaït el pessimisme
i és ja tot realitat
i el que era un abisme
és avui un florit prat.*

*De la fruita més sucosa
per el cor assedegat
de les flors la més flairosa
per l'esperit més delicat.*

*Dintre la cambra pulida
nou ambient hi ha entrat
un ambient per a la vida
un ambient d'eternitat.*

LLUÍS PALLÍ

Una festa pels infants

Si diguéssim que no hi ha res nou sota el sol, diríem una veritat de Pero Grullo; si afirméssim que en la diada de la República no vàrem fer res de nou, també estic segur que tothom diria que és molta veritat i que tenim tota la raó.

Puix bé; jo soc una xic de l'oposició; vull dir, que mai per mai crec que *vox pupuli vox Dei*; o el que és el mateix: perquè tothom diu *ai-xò està bé*, ja n'hi ha prou i està bé. Quan un acte *està mal fet*, encare que hi hagi mil vots a favor de què està bé i cap en contra, segueix tan mal fet, com si tots els vots fossin a favor de què està mal realitzat.

Tot això parlant des del punt de mira de l'interès dels infants i sens cap finalitat de ferir als que prenguerem part, —com jo mateix,— en l'organització de l'acte del dia 14.

Els nens i nenes, feia molts dies que tenien tos (catarro nol) i cansats d'estar drets a la plaça i al convent començaven a trobar-se malament, estossegant; i pensant més en en el seu bé que en res més, saltant per damunt del plà convingut i assajat, acordàrem junt amb els companys i primera autoritat, la desfílada.

Crec que tots els infants agrairan aquella decisió i els que no ho som, prendrem altres mesures quan voldrem repetir un acte en el que intervinguin part dels deixebles de les noves escoles.

Els conceptes de l'honradesa, justícia social, deure, etc. i les moltes al·lusions a la no violència faran bona impressió en els més grans. Per això desitgeríem que actes així, es repetissin, no cada any, cada mes o al finalitzar cada trimestre, podrien les persones que tenen facilitat de paraula, dirigir la mateixa, als nois i noies, no per distingir-se i obtenir aplaudiments, ans el contrari, per fer-los sentir la necessitat de la llei, de l'autoritat i de l'ordre dintre de la justícia més pura possible, donada la flaqueza de l'home que l'ha d'aplicar.

SIRAV

Al meu amic J. V.

Calonge, 14 d'Abril de 1936

Bon amic: Així com els primers xisclets de les orenetes ens porten la bona nova del bon temps, també han ressonat sota els claustres del Convent les primeres rialles infantils preludiant una nova orientació prompte a realitzar-se. Els crits de la gent menuda corretejant per entre les vetustes arcades, han trencat l'espectral silenci condemnat des de data tràgica i aquells murs ennegrits pel fum i les pluges batents, s'han estremit igual que l'arbre jove al rebre en la primavera els primers embats de la nova sava.

El 14 d'Abril ha esdevingut per a nosaltres com una data dues vegades memorable, ja que si fins ara ens recordava la vinguda de la República, des d'avui ens recordarà quelcom per tots desitjat, esperat amb viu interès i que ve a ésser com si diguéssim la primera paletada a les escoles municipals de Calonge. Tal és l'acte que avui hem celebrat anant a prendre possessió com a cosa ja nostra del ja prou discutit Convent.

A fora per sempre més els fantasme i per terra les llegendes imaginàries que uns homes de roba emblanquida per la calç primer, i després d'altres amb ulleres i bata cuidaran de desterrar-los ben lluny.

Ja és nostre aquest casal! Ja és del poble!

Des del matí que ho pregonen des d'allà al cim i onejant a l'aire unes banderes republicanes per els costats; a cada alenada de vent van estenent al llarg les seves teles i deixen ovirar de lluny els vius colors com far anunciador, missatger de la bona nova.

I a la tarda, entre la barreja de vells i joves que fraternitzaven sota l'ombra d'l gros edifici, unes exclamacions de triomf encara en són oïdes i amb raó poden llençar-se que per aconseguir-ho s'ha hagut de lluitar amb el mateix braó que els que ens el disputaven, i que per celebrar i saborejar la victòria ha

estat oberta de bat a bat la grossa portalada i per primera vegada en la història d'aquest casal, el poble en gran gentada invadeix sos patis i salons, la satisfacció al rostre i al cor una esperança. Dia de goig i alegria per un poble que sent necessitat de preparar els seus homes de demà i veu en l'escola la fàbrica d'intel·ligències.

Enmig de l'entusiasme arreu desbordat, pot llegir-s'hi també una il·lusió futura, ja que en l'estrany contrast que avui ofereixen els colors dels vestits de la joventut endiumenjada pululant a l'entorn d'aquests murs desmantelats, hom pot imaginar-se una altra data no gaire llunyana en què aquí mateix podrem veure'ns reunits altra volta en què el contrast no sigui tan gros i il·lusionat hom entreveu ja al foraster quan camí de la nostra vila, des de tros enllà veu per entre els arbres de la blanca carretera i dominant tot l'horitzó un mantell més blanc encare: les nostres Escoles Municipals.

Salut et desitja el teu amic

CLARIÓ

De temps pretèrits

El que fou camí reial de ferradura i més tard adaptat per a vehicles de dues rodes, que partint de Sant Feliu de Guixols anava a La Bisbal passant per Calonge

Des de l'època romana, es conserva encara a llargs trossos, l'anomenat camí vell—conegut també per la dreuera—i que sortint de Sant Feliu de Guixols seguia per la costa de Pinell del costat esquerra a l'actual carretera de l'Estat, formant pot dir se una verdadera línia recta fins a l'Església de Fanals d'Aro, Mas Cruanyes i fondal de can Benet Gras.

En l'esmentat fondal, en l'espai de temps que anà des del 1800 al

1845 del segle passat, fou robat per tres voltes consecutives el correu servit per «peató» des de Sant Feliu a Calonge.

Seguia dit «camí» pels Vilars en direcció a l'Illa, carrer de la Riera (avui carrer Nou), dels Vius, dels Morts i del Càlcul; passatge dels Valls fossos del Castell, botiga de l'Aboia i Bitller en direcció a la rajolaria anomenada de can Tomaset i Mas d'En Sala, entrant en la propietat coneguda per cal Baguer dels Ovellars, on radica encara en perfecta conservació un Pont, anomenat «Pont del Baguer» construït en la dita època romana i adaptat més tard a les necessitats dels vehicles de dues rodes.

Abans de dit pont, la nova carretera de l'Estat està orientada per la part dreta de la muntanya i l'antiga o primitiva per l'esquerra de la mateixa, fins arribar a la part alta de la Gangra on convergeixen les dues en un recorregut d'uns 300 metres, tornant a separar-se de manera que la nova s'estén per l'esquerra de la muntanya i l'antiga per la dreta en direcció a la tan nombrosa en altres temps «Font dels Morters» d'aigua tan bona com abundant.

No molt lluny de dita font, tornen ajuntar-se les dues, passant per la sureda coneguda d'En Masaller, en quin lloc aproximadament una centúria enrera, dos germans de la Masia de cal Cavall, enamorats els dos de la mateixa damisel·la, filla i veïna de La Bisbal, un matà a l'altre en dit lloc, poguent de tal manera casar-se el que quedà amb dita jovincel·la però amb la particularitat de què molt aviat després de casats l'assassí del germà contragués una greu enfermetat i que al trobar-se en sos últims moments confessés a llur jove muller la imperdonable acció comesa en moments de complerta ceguera mental.

Pot dir-se que paral·lelament van seguint les dues carreteres fins a l'avui ciutat i cap de Districte del Baix-Empordà, La Bisbal pel propi carrer anomenat de Calonge.

Molt més estratègic i recte era dit camí vell, que no l'actual carretera de tercer ordre de l'Estat.

TIRS

Impressions d'un espectador

Era al cap vespre del dia primer d'abril del 1936; primer dimecres de mes per anyadidura; dia marcat en el meu calendari per anar a passar un bon rato d'esbarjo a les Cases Consistorials, i com a bon espectador i home de paraula, no podia faltar-hi la meua presència, si bé, confesso, disposat a sofrir més decepcions al recordar o fer memòria de la sessió del 15 de març; però, que caratl, a sessió falta gent... perquè, ben pensat sempre hi ha quelcom d'interès i per a meditar hi estonetes, i perquè, cal recalcar-ho, saber la tasca que desenvolupen els homes que un dia van merèixer la confiança d'un poble per a anotar-m'ho en la llibreteta de notes.

Més puntualitat que en la sessió passada; a les nou de la vetlla la sessió s'està incubant començant-se per fi amb la manca dels Consellers Franch i Albertí.

Correspondència, factures, declaració de veïns de beneficència, padró d'habitants; de tot un xic, però... anem al grà i a çó que creiem interessarà als nostres volguts lectors, i el grà és que ens propossen dir unes quantes veritats.

Peïs detractors i que barraven el pas a la compra de l'ex-col·legi de Sant Martí (Gestors caiguts i encobridors), podem dir-los hi que segons es diu en la sessió, el 25 de març es va adquirir pel Municipi de Calonge l'esmentat ex-col·legi on ha d'aixecar-se fermós i esbelt el grup escolar de sis aules (3 per a nens i 3 per a nenes). Constí als mateixos que van exposar-se al públic el plec de condicions per la subhasta de les escoles i que cap reclamació va formular-se contra les mateixes; aixó en virtut de l'acord adobtat en aquest dia.

També restem satisfets com a bons espectadors de çó interessat a la Generalitat d'obtenir de la mateixa dos camins: un des de Palamós a Calonge i l'altre de la Torra Valentina a la carretera de Sant Feliu; però advertim que la nostra satisfacció serà completa quant

aquests camins siguin una realitat.

S'acorda restin dispositades allà on calgui les mil pessetes de la distingida Carroll: conformes amb aixó.

—*Grà gros de la sessió.* Escoles a Sant Antoni: tres hores bones de debat per a dir els senyors de la majoria que volen fer ràpidament escoles a Sant Antoni refutant per impròpia la carta d'un senyor Mundet que es veu que tot ho volia donar al seu poble natal i que al final sembla que li donarà la lluna de València. Una cosa sols ha demostrat voler l'esmentat senyor i era el de tenir sota els seus peus a una Corporació municipal, i sinó, testimoni és el paràgraf de la seva carta adreçada a l'Ajuntament i que tant pública s'ha fetll... «Tambié quedán garantizadas las referidas pesetas 10,000,—para el caso de que una vez terminada la escuela, o más tarde, quisiera el propietario, dar otra aplicación a ese edificio...» Aquesta és la nua veritat, com ho és que l'amic Agustí va dir en la seva primera proposta, que el senyor Mundet volia ésser altruïsta fent i regalant al poble escoles i cases de Mestres per a Sant Antoni, però... a pesar d'aixó, els senyors de la minoria defensant al senyor Mundet! creuen que aquest és l'home del dia; per aquest motiu fan que es parli quasi en tota la sessió d'ell.

Quanta retòrica per gest tant... petit, i perquè ho és tant el seu acèrrim defensor en una de les seves intervencions afortunades fa constar que tant com l'interès moral s'ha de mirar l'interès econòmic. Es veu que en el temps que atravessem, çó que interessa són els interessos econòmics. No importa els morals! Endavant amb aquestes teories, que molt aviat tindrem el poble... esclafat.

Prou voldria haver recullit més dades d'aquest assumpte tant interessant, però les paraules sortien amb tanta pressa que no tinguent la qualitat d'ésser taquígraf no podia atrapar-les.

Com a final de sessió i tot de pressa la Corporació aprova el pressupost per l'any corrent, com així a últim moment es parla d'altres petites qüestions que no em vénen a la memòria per haver-se-me malmenat el llàpis. Es la veritat crua, i invito a comprovar-ho al que no ho cregui.

15 d'abril. Torna ésser tercer dimecres de mes i per no perdre la costum a sessió falta gent; força espectació; puntualitat estranya; no falta cap Conseller, i penso tot seguit, miracle!, però... me crec que pot ésser el preludí de coses grosses; n'obtant, callo i m'assento, disposat a prendre forces notes perquè perto els llàpits ben refinats. Es comença puntual llegint-se l'acta anterior, que sigui dit de pas sembla un missal; la seva sola lectura té la virtut de fer-me venir la son; el Secretari sembla s'ha volgut lluir amb la seva redacció demostrant-nos que sap fer actes llargues però... s'ha fet la polecra, perquè hem vist el tip de llegir que s'ha fet; ara que ha deixat satisfet al Consistori, perquè l'hi ha sigut aprovada la seva redacció sense el més petit piu.

Passant als assumptes vull resumir-los, diguent la veritat nua deixant els comentaris pels lectors.

Designació dels components de la taula per a presidir la subhasta de les obres escolars d'aquesta vila.

Nomenar al senyor Bosch arquitecte oficial per a portar a cap les projectades escoles de Sant Antoni escollint tot seguit els terrenys apropiables per les mateixes i l'aixecament dels corresponents plànols, en vista de que el senyor Mundet res ha fet d'escoles que fos admissible.

Renúncia dels Consellers de minoria dels seus càrrecs per no haver-los-hi acceptat les seves propostes, quins es retiren, però... el Consistori acorda no acceptar-los-hi en tant no les formalitzin per escrit i fonamentades.

Fer efectives les penyores dels ex-gestors multats. Fins enterem de que es troven ens mans de l'Alcaldia les mil pessetes de la bona senyora Carroll.

També s'autoritza al senyor Muni pel reintegre total de les pessetes que l'Ajuntament té a la Caixa Postal de Palamós; masses entrebancs!

Altres incidències passen abans d'acabar la sessió, però com que tinc son, no espero el final... i m'en vaig a dormir, si bé amb veu baixa dic bona nit als amics.

Nota de l'espectador: M'entero a última hora que l'Ajuntament ha celebrat dues sessions extraordinàries, que per no haver-ne sapigut dia i hora, m'he quedat a casa tot tranquil·let.

B.

La Torre Valentina

Algunes vegades ens ha estat preguntat per persones d'aquelles que tot ho demanen, per quin motiu de la torra que hi ha a l'altre extrem de la badia, passat Sant Antoni, s'en diu Torre Valentina, i mai havíem sabut donar-hi una resposta satisfactòria.

Ara però, ordenant papers vells, n'havem trobat un de l'any 1598 que fa referència a una qüestió promoguda per els «guardes del morbo» en contra el Batlle de Palamós, de cognom Mainou, el qual va donar entrada i acolliment a casa seva a unes famílies vingudes de Barcelona en temps de la peste del morbo, sens fer-les fer la deguda quarentena.

Aquestes famílies es composaven d'un 20 persones, homes, dones i fills, que foren transportades endues barques des de la Torre de Mn. Valentí al moll de Palamós.

Aquest cognom ja figura com a una de les víctimes del sacó i crema de Palamós llavors de l'esquadra dels pirates argelins, i encare en 1717 existia en el padró de veïns.

Dita Torre i masia foren un temps propietat de la família Valentí, i per aquesta causa s'en deia, i es diu encare, Torra Valentina.—B.

Passat per la censura

NURI

A la meua fillola NURI CASADEMONT

*Galtones belles, rosades,
llavis petits, vermellosos,
m'apar com si les fades
fossin en tos ulls desclosos.*

*Mirada clara riolera,
mirada nina-infantó,
dolça, alegre, joganera,
ets l'afany d'una il·lusió.*

*Per dormir-te se't breçola
i tu plores a crits grans,
tens la mare que't consola
amb petons i amb uns bells cants*

*A l'obrir tos ulls preciosos
apar que d'altres regions
portis aires ufanosos
plens d'amor i de passions.*

*Caminant tota soleta
fent tintines, vacil·lant,
tens les gràcies de vaileta
com si fossis ja ben gran.*

*Ta veu clara i cridanera
quan em dius lletg i dolent,
m'entusiasme en gran manera
i me fas tot ple content.*

*Ta figura petiteta
i el teu caminar graciós,
encanten bella vaileta
a tots els teus miradòs.*

*Jo que sóc el teu padri
i com sé que molt t'agrada,
el que penso ara et vaig a dir
sens cometre cap errada:*

*«Tot fent-te bonica i gran
jo perdré els drets que tinc ara;
ja els dos no jugarem tant
i el goig de besar ta cara*

*esdevindrà un temor
i vindràs tota enrogida
com si jo et fes molta por
i sembla't que'ts atrevida.*

*Tant com siguis petitona
et podré portar a coll bè
i besar-te en la carona;
tant com siguis petitona
Nuri aixerida
de petons te'n podré fè.*

JAUME CASADEMONT I VILÀ

Extractes d'acords de l'Ajuniament 14 d'Abril

Sessió de 1 d'abril del 1936.— S'acordà: Aprovar l'acta anterior.— Restar assabentats de la correspondència.—Aprovació de factures de Payet i de P. Vergeli.—Declarar a cinc veïns de beneficència.—Dividir el terme municipal en cinc seccions pels efectes del Cens electoral.—Autoritzar a la Comissió de Governació perquè porti a cap els diferents treballs del padró com també personal necessari.—Restar assabentats que el dia 25 de març va ésser signada l'escriptura de compra de l'ex-col·legi.—Abonar un semestre d'interessos al Patronat de Dominga Johera.—Restar assabentats del plec de condicions, fetes pel Sr. Bosch.—Modificar els articles 55 i 58 del plec de condicions.—Aprovar íntegrament el projecte d'Edicte.—Restar enterats de la instància cursada a la Conselleria d'Obres Públiques.—Requerir al senyor Rotllan perquè reintegri a l'Alcalde la quantitat rebuda per part de la Sra. Astley.—Adreçar carta al Sr. Mundet referent a escoles.—Restar assabentats del pressupost ordinari pel 1936 i aprovar-lo que ascendeix a 66.606'48 pessetes.—Autoritzar a la Comissió Finances perquè resolgui casos morosos.—Aportar 100 pessetes per el llum a posar a l'Escorxadó—Autoritzar a la Presidència per a comprar taula Secretaria.—No anar auto a St. Antoni a buscar Consellers si no fa mal temps.

Sessió extraordinària del 10 d'abril del 1936.—S'acordà: Aprovar acta sessió anterior.—Que el proper dia 14 d'abril es celebri el V.º aniversari de la proclamació de la República Espanyola.—Anar a prendre possessió de l'ex-col·legi de Sant Martí, amb motiu d'aquesta festa.—Nomenar als Srs. Barceló i Rotllan, perquè tinguin cura dels treballs preliminars de la festa.

Sessió ordinària del 15 d'abril.—S'acordà: Aprovar acta sessió anterior.—Restar assabentats de la correspondència, autoritzant als Srs. Rubau i G. Serra, per obres.—De

signar al Conseller J. Barceló per presenciar la subhasta de les obres escolars.—Nomenar arquitecte oficial d'aquest Ajuntament per a portar a terme els plànols per la construcció de les escoles de St. Antoni, al Sr. I. Bosch.—No acceptar la dimissió presentada per la minoria en tant no ho facin per escrit.—Procedir per la via d'apremi les penyores que encare han de fer efectives tres ex-Consellers.—Restar assabentats d'haver-se fet càrrec la Presidència de les 1.000 ptes. que entregà la Sra. Astley.—Facultar el Sr. Joan Muní i Parals, perquè efectuï en nom i representació d'aquest Municipi el reintegre total de la quantitat que hi ha en la Caixa Postal de Palamos. Que en tots els trasllats de cadàvers a altre municipi, es pagui cotxe de 2.ª.—Restar enterats del viatge a Girona per la Presidència.—Deixar pendent de resolució escrit presentat pels veïns d'ací, J. Bou i Ll. Pagés.—Donar el nom del «14 d'abril» al fins encare ara, carrer de l'Estacada.—Interessar de la Generalitat de Catalunya vulgui donar un altre qualificatiu a Calonge en lloc d'ésser Calonge de les Gabarres.—Que les claus del Convent quedin a l'Ajuntament.

JUNTA DE PROTECCIÓ DE MENORS

Liquidació que presenta la mateixa del primer semestre de 1936.

Recaptat durant el primer trimestre de 1936.	.158'05 ptes.
Pagat en concepte de menors durant el propi temps	.125'35 »
Pagat en concepte de pobres durant el propi temps	.57'60 »
Total pagat	.182'95 »

La Junta, que tanta cura posa en ajudar als desvalguts i necessitats com ho ve demostrant, prega a tots aquells que puguin desprendre's de quelcom, vulguin aportar-hi el seu grà, que admetrà i agrairà moltíssim les dàvides que es facin, i, molt més que la Junta, els hi agrairan els menesterosos beneficiats.

El 14 d'abril va ésser commemorat en aquesta vila amb una manifestació cívica, que tingué dos caires a qual, cada un, més simpàtic:

A les tres de la tarda s'organitzà a la Plaça de la República i des de l'Ajuntament, aquella, amb el concurs dels alumnes de les escoles, puix en aquest dia quedà complert l'anhel del poble, al anar a prendre possessió del ex-col·legi de Sant Martí que tanta maranya havia portat.

Precedits de les banderes de l'Ajuntament, enarbolades per els joves En Josep Margarit i En Josep Barceló, de LA VEU DE CALONGE i seguides per les de les escoles i altres de les entitats residents a la Vila, portades per els respectius delegats, cada una acompanyades per nodrides comissions, va posarse en marxa en direcció a l'al·ludit immoble travessant les més cèntriques vies de la població.

La Corporació Popular presidida per l'alcalde senyor Caner i en companyia de l'il·lustre advocat senyor Vilaret del Col·legi de Barcelona, expressament convidat a l'acte i acceptat gentilment, obria el pas al poble; seguia el Jutjat Municipal, presidit per el jutge senyor Culubret. Asseguit, la Comissió Pro escoles, en companyia del Dr. Morlius. Venien les entitats, «Casino Obrer la Fraternitat» i «Foment Agrícola Industrial» amb llurs juntes directives, Caixa d'Estalvis de Calonge i Germendats, Sergent de la Guàrdia Civil, senyor Inspector Municipal de Sanitat Dr. Viladesau, Junta de Protecció de Menors; Consell Local de Primera Ensenyança, Gremis del Comerç i de la Indústria, etc. etc. i sense metàfora de cap mena, el poble en massa, salvo les naturals reserves, que rendí tribut a la fama que té de fe i tradició republicana.

A l'arribar a aquell edifici i entrat que es fou en ell, unes boniques damisel·les que no anomenem perquè totes són dignes d'ésser la primera, prengueren en els pits de la concurrència llacets republicans ador-

nant aixís més la festa. En un estrado preparat a l'efecte hi prengueren seient les autoritats i invitats, i des d'ell va adreçar-se a la gentada reunida, un parlament per el senyor Alcalde fent quelcom de memòria de les viscissituds passades fins a arribar a aquell moment de satisfacció per grans i petits. Acte següent va ésser concedida la paraula a D. Eduard Vilaret que li podem dir artífex fundidor en el crisol de la Concòrdia, puix que les voluntats anaren mantes voltes disperses; i dit senyor féu un discurs de tan bellíssima i sentimentosa factura i va saber introduir-se tant en el cor del poble, que va trencar-lo en llàgrimes. Bé senyor Vilaret; homes com vós, són els que en aquests temps materialistes en els que l'únic cult és la pesseta, són els que es poden comptar amb els dits d'una mà. Apòstols i encare sincers i sincers, és el que manquen. Aixís va finir la primera part o millor dit, afegint-hi un refrigeri a la mainada i un sessió de cine oferta especialment per a ells, pel senyor Barceló empresari del Saló Fontova, en gest altruïsta i d'amor als infants. Uns nens i nenes recitaren treballs adequats al acte que es celebrava.

De retorn a les Cases Consistorials i des del balcó de la mateixa s'adreçà la paraula al poble congregat a la Plaça. Usaren d'ella el senyor Alcalde, el senyor Vilaret que va acomiadar-se perquè el deure el cridava en altre lloc (un treballador que sagrades obligacions el feien deixar tan agradable companyia); el farmacèutic senyor Josep M.ª Salvador; D. Joan Planeses, Secretari de l'Ajuntament; D. Joan Barti, representant de Sant Antoni de Calonge i el Dr. Morlius. Tots feren l'exaltació de la data que es commemorava i de la fe republicana que deu tenir un poble conscient i com digué molt bé el nostre amic senyor Salvador, del poble que té confiança en sí i esperança sempre, és poble que no pot morir.

Les belleses de Menorca (CALA SANT ESTEVE)

La cala «Sant Esteve», està situada a l'entrada de la part Sur del port de Mahó. En aquesta cala, hi ha una gran fortalesa anglesa, al costat del port de «Sant Felip», on s'hi veu una paret ja molt vella a on hi han uns quants finestrons, que devien servir per espiar als enemics. També hi ha un castell subterrani en el qual es veu una porta, i més a-munt es veu la sortida a l'altre costat. En ésser a dins es comencen a trobar forats, i al ésser a la segona porta, es troben dos camins; el visitant es pot endinsar per qualsevol i es veuen forats que donen al defora, altres que segons diuen van a profonds pous, i es comença a voltar sempre en la fosca fins que s'arriba a una sortida on el visitant veu el mateix lloc per on havia entrat i quedant que no sap per on ha passat; i és que ha donat sens adonar-se'n la volta a una muntanya, la qual està voltada per un rec bastant fondo.

Una mica més avall hi ha un bufador, el qual quant hi ha temporal ofereix un magnífic panorama; és una roca que forma dins seu una gran cova. El nivell de l'aigua és cosa d'un metre més baix que dalt la cova i al entrar-hi l'aigua, l'aire comprimit empeny l'aigua i surt com boira, aixecant-se a uns 10 ó 12 metres d'alçària.

Aquestes són dues de les més grans belleses de Menorca les quals he vist des de la meua estada a Mahó.

Adéu siau companys, fins una altra volta.

Mahó 24 Març de 1936.

JOSEP GENDRAU (14 anys)

RESSONS

Subhasta.—El dia 24 del mes passat, tingué lloc en les Cases Consistorials, la subhasta per la construcció de les noves escoles. Foren adjudicades a l'empresari resident a Torroella l'Ernest Sagrera, fill també de Calonge, per la quantitat de 53,865 pessetes.

Molt probable que en el mes en curs es comencin ja les obres.

L'enhonorabona al nostre compatriota Sagrera i contents de què per una temporada torni a conviure entre nosaltres.

Fet reproable.—Tal és el què s'ha fet objecte al veí d'aquesta, En Joan Bou amb raó d'haver-li

destroçat aprofitant la foscor de la nit una extensió bastant considerable d'un plantiu de patates, propietat de l'al·ludit. Aquest fet ple per sí mateix de covardia, el qual ja anteriorment hem tingut ocasió de presenciar en casos semblants, a aquests ens indiquen la mala fe de certs elements polítics, que en venjança es valen d'aquests mitjans. Cal fer constar que En Joan Bou fou conseller popular del primer Ajuntament de la República i un dels primers lluitadors per l'ideal.

Jacint Mercader

Corresponsal de LA VEU DE CALONGE

DIARIS

REVISTES

SETMANARIS

NOVEL·LES

SERVEI A DOMICILI

Canvi de carrer.—L'Ajuntament en sessió darrera i acollint la petició del nostre secretari municipal senyor Joan Planesas, ha acordat canviar el nom del carrer dit de «L'Estacada» per el de «14 d'abril».

Properament tindrà lloc el canvi de plaques.

L'As d'Anglès.—El 30 del mes passat se celebrà en el Casino a càrrec d'aquesta orquestra una bonica vetllada que malgrat el temps poc propici que tingueren aquella nit, constituí un èxit de concurrència.

Nova agrupació.—Després d'alguns treballs preliminars pot dir-se que ha quedat ja constituïda una nova agrupació republicana integrada per elements d'esquerra.

Falta tan sols la confecció dels estatuts després de quins començarà aquesta a funcionar.

Obsequi.—Hem rebut destinat a la nostra redacció i oferit pel «Cantor de la Sardana i de L'Empordà», En Ramón Masifern, Mestre en Gai Saber un bonic exemplar de «Les sis millors poesies de l'Empordà».

Regraciem de tot cor la gentil ofrena, i ens posem a disposició del nostre patrici de qui en altres voltes n'hem rebut sinceres proves d'afecte.

Eleccions.—Les eleccions per a compromissaris no despertaren en general gaire entusiasme. Hi hagué força abstenció per una i altra part, donant el resultat una gran majoria per la candidatura d'esquerra catalana.

Impremta de Joan Jovés — LA BISBAL

**BRONQUITIS
PULMONS
LARINGE**

Els tindreu sempre
forts i sants prenent

**Pastillas
Juanola**

De plantes balsàmiques
No contenen narcòtic
Són inofensives
De molta eficàcia i econòmiques

De venta en totes les farmàcies

M. Morlius

METGE

Puigcerver, núm. 7 CALONGE

VISITES: DE 2 a 4

ELS DIJOUS, DE 6 a 7

Banco Urquijo Catalán

DOMICILIO SOCIAL: PELAYO, 42 = BARCELONA

Apartado 845 = Teléfono 16460

Dirección telegráfica y telefónica: CATURQUILJO. Almacenes en la Barceloneta

Operaciones bancarias de todas clases

AGENCIAS Y DELEGACIONES: Bañolas, La Bisbal, Calella,
Gerona, Manresa, Mataró, Palamós, Reus, Sant Feliu de Guixols,
Sitges, Torelló, Vich y Vilanova y Geltrú.

CORRESPONSAL DEL BANCO DE ESPAÑA en Arenys de
Mar, Bañolas, La Bisbal, Mataró y Vilanova y Geltrú.

Hotel Ibérica del Padre

(Situat a pocs metres de la Rambla)

**Confort modern
Cuina selecta i
tracte familiar**

Preus de pensió de 9 a 11 ptes.

G. Nou de la Rambla 13 Tel. 18961

BARCELONA

H. Vilaseca de Casademont

Merceria i Novetats

P. República

CALONGE